परोऽपि हितवान् बन्धुर्बन्धुरप्यहितः परः ।
अहितो देहजो व्याधिर्हितमारण्यमौषधं ॥ १८ ॥

अपरं च । आसीद्वीरवरो नाम शूद्रकस्य महीभुजः ।
सेवकः स्वल्पकालेन स ददौ सुतमात्मनः ॥ ११ ॥

Fab. VIII. चक्रवाकः पृच्छति कथमेतत् । राजा कथयति । अहं पुरा शूद्रकस्य राज्ञः
6 क्रीडासरसि कर्पूरकेलिनाम्नो राजहंसस्य पुत्र्या कर्पूरमञ्जर्या सहानुरागवान्
अभवं । तत्र वीरवरो नाम राजपुत्रः कुतश्चिद्देशादागत्य राजद्वारि प्रतीहा-
रमुपगम्योवाच । अहं वर्तनार्थी राजपुत्रः । मां राजदर्शनं कारय । ततस्ते-
नासौ राजदर्शनं कारितो ब्रूते । देव यदि मया सेवकेन प्रयोजनमस्ति तदा-
10 स्मद्वर्तनं क्रियतां । शूद्रक उवाच । किं ते वर्तनं । वीरवरोऽवदत् । प्रत्यहं
टङ्कशतचतुष्टयं । राजाह का ते सामग्री । स आह । द्वौ बाहू तृतीयश्च
खड्गः । राजोवाच । नैतद्दातुं शक्यं । एतच्छ्रुत्वा वीरवरः प्रणम्य चलितः ।
अथ मन्त्रिभिरुक्तं । देव दिनचतुष्टयस्य वर्तनं दत्वा ज्ञायतामस्य स्वरूपं किमु-
पयुक्तोऽयमेतावद्वर्तनं गृह्णात्यथानुपयुक्तो वा । ततस्तद्वचनादाहूय वीर-
15 वरस्य ताम्बूलं दत्वा टङ्कशतचतुष्टयं दत्तवान् । तद्विनियोगश्च राज्ञा सुनिरू-
पितः । तत्रार्द्धं देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दत्तं तेन । अपरार्द्धं च दुःखिभ्यस्तदव-
शिष्टं च भोजनव्ययेन व्ययितं । तथैव तत् सर्वं नित्यकृत्यं च कृत्वा स राज-
द्वारमहर्निशं खड्गपाणिः सेवते यदा च राजा स्वयं समादिशति तदा स्वगृ-
हमुपयाति । अथ चतुर्थ्यां रात्रौ निशीथे स राजा क्रन्दनध्वनिं शुश्राव । तं
20 श्रुत्वा शूद्रको ब्रूते । कः कोऽत्र द्वारि । तेनोक्तं । देव अहं वीरवरः ।
राजोवाच । क्रन्दनानुसरणं क्रियतां । वीरवरोऽपि यदाज्ञापयति देव इत्युक्त्वा
चलितः । ततो राज्ञा चिन्तितं । नैतदुचितं कृतं यदयं राजपुत्रः सूचीभेद्ये